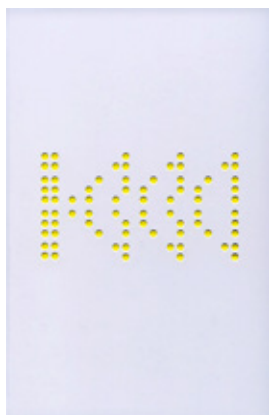

filmsko dediščino Madžarskega etnografskega muzeja in delovanje Icomovega Mednarodnega odbora za avdiovizualne in nove tehnologije slike in zvoka (Avicom). Zadnji štiri empirično-teoretično-analični prispevki se osredotočajo na avdiovizualno dokumentiranje in predstavljanje nesnovne kulturne dediščine v okviru Unescovega varovanja v treh državah: Juraj Hamar in L'ubica Vol'anská na Slovaškem (Prezentacija in reprezentacija elementov nesnovne kulturne dediščine s filmom), Mirela Hrovatin in Darije Hrovatin na Hrvaškem (Izdelava kratkih filmov za Unescova seznama in njegov register nesnovne kulturne dediščine na Hrvaškem) in Nadja Valentinčič Furlan v Sloveniji (Vizualna antropologija in vizualizacija nesnovne kulturne dediščine v Unescovem okviru). Tudi Tamara Nikolić Đerić (Uporaba novih medijev in senzorne etnografije pri raziskovanju in posredovanju nesnovne kulturne dediščine) obravnava hrvaški prostor na primeru Ekomuzeja Batana, pri čemer se sklicuje na senzorno antropologijo.

Nadja Valentinčič Furlan

Elaborat o dostopnosti in zagotavljanju tehničnih pogojev za vzpostavitev dostopnosti do kulturne dediščine ranljivim skupinam. Ljubljana: Slovenski etnografski muzej, 2015, 156 str.

Zbornik prinaša prispevke, nastale v okviru projekta *Dostopnost do kulturne dediščine ranljivim skupinam*, ki ga je med letoma 2013 in 2015 izvedel Slovenski etnografski muzej iz sredstev Evropskega kulturnega sklada in Ministrstva za kulturo R Slovenije. V projektu, ki naj bi razvijal model inkluzivnega zagotavljanja dostopnosti do kulturne dediščine ranljivim družbenim skupinam, je sodelovalo še pet slovenskih državnih muzejev in ena galerija. Med cilji projekta je bil tudi za muzejsko delo usposobiti devet oseb iz tako imenovanih ranljivih družbenih skupin.

V zborniku so predstavljene nekatere zanimive prakse, ki so jih v projektu sodelujoči kustodinje in kustosi izvedli med dvoletnim usposabljanjem v muzejih in so rezultat izvedbe teoretičnih izhodišč sodobnega, v družbo odprtega muzeja.

Kot sta zapisali urednici Urša Valič in Tina Palaić, je zbornik razdeljen v šest sklopov. V prvem so združeni prispevki, ki predstavljajo sam projekt *Dostopnost* in oceno njegovih kazalnikov uspešnosti. V drugem sklopu so opisane fizične prilagoditve za večjo dostopnost kulturnih vsebin in prenova spletne strani Slovenskega etnografskega muzeja. Tretji sklop prinaša in predstavlja pripravo

tipnih pripomočkov in njihovo uporabo za boljše dojetje kulturnih vsebin na razstavah in v izobraževalnih programih. V četrtem sklopu je prikazana predstavitev in ovrednotenje izobraževalnih programov. Predstavljena so veččutna in glasbena vodstva po razstavah, različne delavnice in drugi med trajanjem projekta izvedeni programi. Peto poglavje zbornika predstavlja različne načine sodelovanja in vključevanja oseb iz ranljivih skupin v predstavitve in interpretacije dediščine v muzejskih in galerijskih ustanovah. Šesti sklop pa prinaša predloge za dostopnost muzejskih knjižnic. Tem sklopom so priključena še mnenja svetovalcev in strokovnih sodelavcev in nekatere refleksije študentov, ki so sodelovali pri projektu. Publikacija je izšla tudi v angleškem jeziku.

Andrej Dular

331

Dotik preteklosti = A touch of the past. Ljubljana: Slovenski etnografski muzej, 2015, 23 str.

V okviru projekta *Dostopnost do kulturne dediščine ranljivim skupinam*, ki ga je v letih 2013 do 2015 vodil Slovenski etnografski muzej in ki naj bi približal muzejske razstavne vsebine omenjenim skupinam, je izšla drobna broširana publikacija z naslovom *Dotik preteklosti*.

Prinaša prikaz replik oziroma ponazoril muzealij, si so jih kustodinje in kustosi izbrali za ponazoritev razstavnih vsebin prve stalne razstave SEM z naslovom *Med naravo in kulturo*. Ker so originalni predmeti (muzealije) za obiskovalce zaradi sporočilne dragocenosti in enkratnosti v vitrinah in tako nedostopni, omogočajo njihovi prosto dostopni nadomestki, ki so razstavljeni v posameznih razstavnih prostorih, tipno spoznavno izkušnjo vsem muzejskim obiskovalcem, zlasti pa tistim s posebnimi potrebami. Knjižica prinaša kratke predstavitve predmetov in njihov pomen v kontekstu razstavnih vsebin, v katere so umeščeni. Tekste dopolnjujejo fotografije replik in nekaterih miljejev, iz katerih izvirajo v muzej preneseni originalni predmeti.

Obiskovalci tako lahko поблиže spoznajo in tudi otipajo naslednje replike oziroma ponazorila: čupo – plovilo slovenskih morskih ribičev iz Nabrežine pri Trstu, lončarsko vreteno in pekač za kuretino iz Bele krajine ter šolski vajenici, ki sta nastali v vzgojno-izobraževalnem programu Učiteljskega centra v Ljubljani. Nadalje so tu še predmeti notranje hišne opreme, kot sta stol z naslonom in čelešnik, posebna svetilna priprava na goreče trske. Družbeno in duhovno razstavno